

Evaluatieprogramma meetstrategie voor afvalwaterlozingen

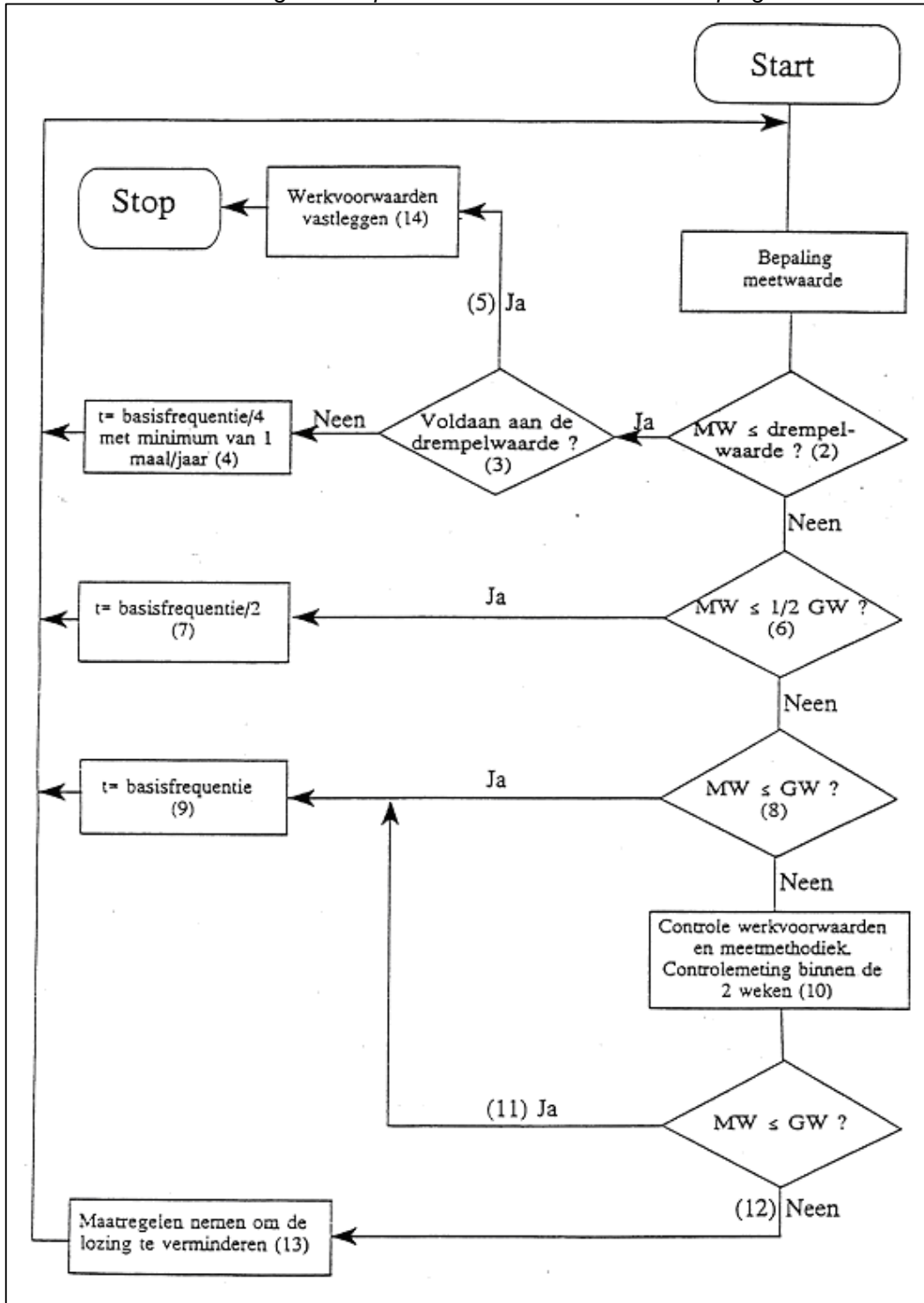
In het nieuwe VLAREM IIbis werden een aantal wijzigingen aangebracht aan het controlemeetprogramma dat vanaf 1 januari 1996 aan de bedrijven wordt opgelegd. De te meten parameters en hun respectieve meetfrequentie werden uitvoerig beschreven in de nummers 11 (1995) en 1 (1996) van de nieuwsbrief "Milieutechnologie". In dit nummer lichten we het gewijzigde evaluatieprogramma (vermeld in bijlage 4.2.5.2.) nader toe.

► Evaluatieprogramma

De belangrijkste doelstelling van de wijzigingen is de bedrijven sneller tot actie aan te sporen, indien uit metingen blijkt dat ze niet aan de opgelegde emissiegrenswaarden voldoen. Hierbij volgt men dezelfde strategie als voor luchtmissie.

Artikel 3 van de bijlage vermeldt de diverse procedurestappen van het controlemeetprogramma. De diverse stappen worden hierna achtereenvolgens besproken. De onderstaande figuur geeft de procedure schematisch weer.

Schematische voorstelling van de procedure van het controlemeetprogramma

(1) Het controleprogramma vangt aan met de bepaling van de meetwaarde;

(2) het is nodig de meetwaarde eerst en vooral te toetsen aan de drempelwaarde. Onder drempelwaarde verstaat men de grootste van de volgende twee waarden: 1/4 van de emissiegrenswaarde of de detectielimiet van de meetmethode (zoals vermeld in art. 4). Is de

meetwaarde kleiner dan of gelijk aan de drempelwaarde, gaat men verder naar stap 3, zoniet naar stap 6;

(3) in het geval er reeds 10 metingen of meer werden uitgevoerd, bepaalt men het gemiddelde van de laatste 10 metingen. Indien dit gemiddelde kleiner is dan of gelijk aan de drempelwaarde en slechts één individuele waarde groter is dan de drempelwaarde, gaat men naar stap 5, zoniet naar stap 4;

(4) men deelt de opgelegde basismeetfrequentie door 4. De minimummeetfrequentie blijft echter één keer per jaar;

(5) de parameter kan worden verwijderd uit het controlemeetprogramma mits een werkvoorwaarde is vastgelegd (zie stap 14);

(6) men moet nagaan of de meerwaarde kleiner is dan of gelijk aan de helft van de emissiegrenswaarde. Is dit het geval, gaat men verder naar stap 7, zoniet naar stap 8;

(7) de basismeetfrequentie wordt gehalveerd;

(8) men moet nagaan of de meetwaarde kleiner is dan of gelijk aan de helft van de emissiegrenswaarde. Indien dit het geval is, gaat men naar stap 9. Is dit echter niet zo, moet men overstappen naar stap 10;

(9) de opgelegde basismeetfrequentie blijft behouden;

(10) men moet nagaan of de werkvoorwaarden normaal zijn en of de aangewende meetmethodiek in orde is. Zo nodig moet men corrigerende maatregelen nemen. Bovendien moet men binnen een periode van 2 weken een nieuwe meting uitvoeren. Indien de meetwaarde van deze controlemeting kleiner is dan of gelijk aan de emissiegrenswaarde, wordt overgegaan tot stap 11, zoniet tot de stappen 12 en 13;

(11) de opgelegde basismeetfrequentie wordt behouden;

(12) men moet alle nodige maatregelen nemen, opdat de opgelegde emissiegrenswaarde zo snel mogelijk zou worden gerespecteerd;

(13) men moet de nodige maatregelen treffen om de emissie te verminderen, zodat uiteindelijk de emissiegrenswaarde zou worden nageleefd. De te nemen maatregelen kunnen zowel van technische als van organisatorische aard zijn;

(14) indien aan de drempelwaarden voldaan wordt, moet men de werkingsvoorwaarden en werkingsomstandigheden van de productie vastleggen. Indien één van deze voorwaarden wijzigt, moet men de emissietoestand opnieuw analyseren.